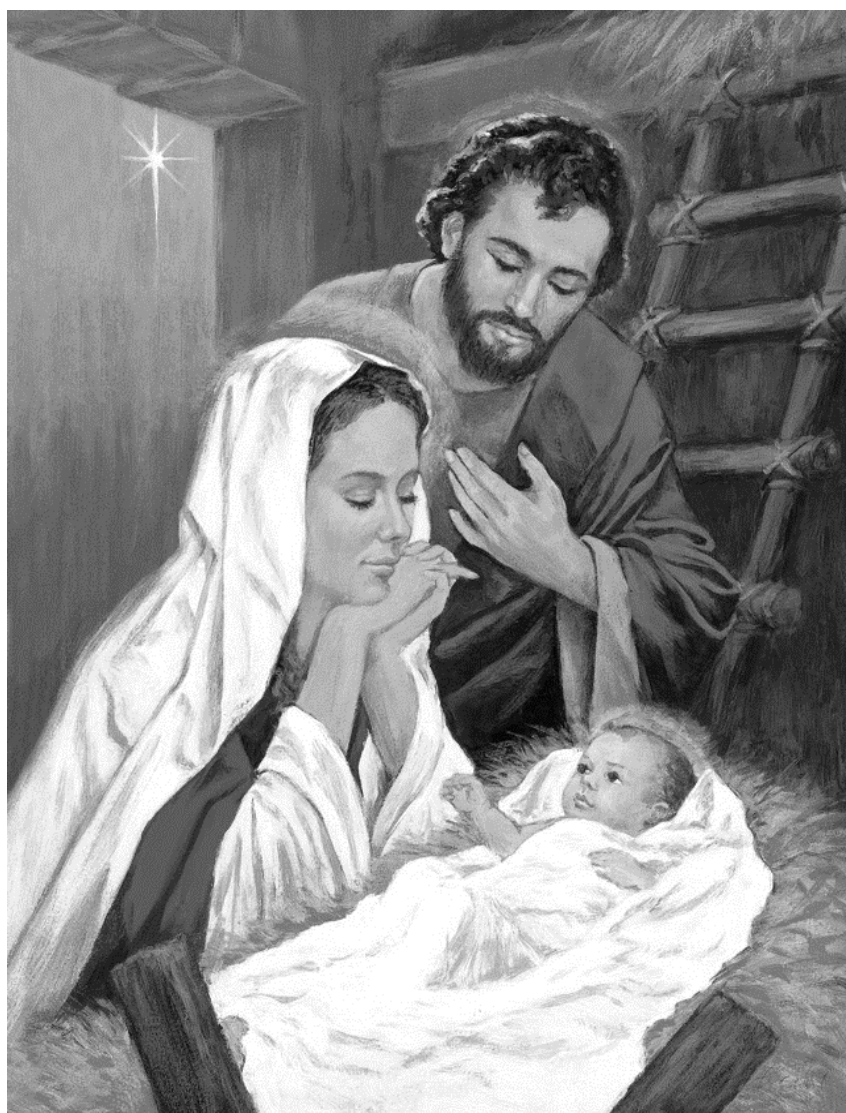

ECHA Parafialne

Gazetka Parafialna
Parafii pw. Sw. Wojciecha w Tarnawie Górnej

22/2/2017

Drodzy Czytelnicy!

Bóg co roku zsyła nam radość oczekiwania na przyjście Swego Syna. Sprawia, że ten jedyny wigilijny wieczór jaśnieje szczególnym blaskiem Jego światłości. Oto w Betlejem rodzi się Zbawiciel, Mesjasz, ten na którego czekały całe pokolenia, rodzi się Jezus Chrystus.

Czytelnikom „ECHA PARAFIALNEGO” oraz wszystkim Parafianom, życzymy, aby przyjęli Nowonarodzonego otwartym sercem. Abyśmy krocząc ścieżkami codziennego życia umieli, jak Trzej Królowie znaleźć właściwą drogę prowadzącą do Zbawienia. Byśmy we własnym sercu odnaleźli własne Betlejem.

Na ten świąteczny czas składamy najserdeczniejsze życzenia.

Redakcja „ECHA PARAFIALNEGO”

Przygotowania świąteczne

Zbliżają się święta. Jak każdego roku wystawy sklepowe będą zachęcać kupujących świątecznymi wyprzedażami, półki będą uginać się od uśmiechniętych bałwanów i kolorowych bombek, a miasta rozbłysną ciepłem różnorodnych światełek. Jeszcze tylko trochę śniegu, świąteczne piosenki w każdej stacji radiowej i klimat świąt gotowy. Czekamy na to przez cały rok. Czekamy, aby wybrać choinkę, kupić kolejne ozdoby, upolować ciekawe prezenty na gwiazdkę. Sprzątamy w domach, wyrzucamy niepotrzebne rzeczy, piecemy wspaniałości na przyjęcie gości. Kochamy te święta. Tylko, że w całej atmosferze świątecznej gorączki, chyba zapominamy o najważniejszym – to święta Narodzenia Dzieciątka Jezus, Dzieciątka, które przyszło na świat bez zgiełku, bez szumu, bez mrugających lampek, w prostej, cichej szopie. Przyszło do ludzi, a ludzie go nie przyjęli, gdyż nie było dla niego miejsca w gospodzie. Dlatego musimy przygotować i ozdobić nie tylko nasze domy, ale przede wszystkim serca, aby było w nich miejsce dla Bożej Dzieciny, która na zawsze chce w nich przebywać. Potrzeba w każdym człowieku dostrzegać swego bliźniego, nieść pomoc, miłość i zrozumienie. Czasem trzeba być gwiazdą, która wskaże drogę zbłąkanemu wędrowcy, a czasem silną dłońią podaną w potrzebie. Najważniejsze, by inni mogli dostrzec w nas blask bijący prosto z serca, a wtedy będą wiedzieli, że jest ono miejscem, w którym zamieszkał Bóg. Bo nie wystarczy tylko wierzyć w sam cud Bożego Narodzenia, w betlejemski żłóbek, ale trzeba własnym życiem ten cud przekazywać innym, mieć swoje własne, prywatne Betlejem. A dopełnieniem tego niech będą słowa A. Mickiewicza: „Wierzysz, że się Bóg zrodził w betlejemskim żłobie, lecz biada ci, jeśli nie zrodził się w tobie”. Tak więc największą tajemnicą Bożego Narodzenia jest przygotowanie własnej duszy. A jeżeli będzie ona czysta i piękna to swoim ciepłem i blaskiem ogrzeje niejednego grudniowy wieczór i niejedne zmarznięte rączęta.

Oczekiwanie

Czas Adwentu, to czekanie na przyjście. Każdy z nas ulega pokusie zamknięcia się w świecie własnych spraw. O tyle rzeczy trzeba się martwić, świat biegnie do przodu, wszystkie siły skupiamy na tym, by nie wypaść z obiegu, by nie przegrać wyścigu. Adwent każe nam się zatrzymać. Ktoś nadchodzi. Ktoś bardzo chce się z nami spotkać. Czas Adwentu, to okres przygotowania i radosnego oczekiwania na święta Bożego Narodzenia. Adwent jest jednocześnie początkiem nowego roku liturgicznego w Kościele Katolickim. Adwent kieruje myśli wiernych ku oczekiwaniu na powtórne przyjście Chrystusa na końcu czasów. Dlatego też Adwent jest okresem rekolekcji, skupienia i pokuty, a jednocześnie radosnego oczekiwania świąt Bożego Narodzenia. Jest taki czas w życiu, kiedy towarzyszy nam prorocki sposób postrzegania rzeczywistości zbawienia. I oto właśnie dzisiaj Kościół poddaje nam pod refleksję teksty proroka Izajasza. To nasz kolejny Adwent. Czuwajmy, aby nie stracić okazji do spotkania z Panem. Ileż to razy wołamy do Boga w jakiejś konkretnej sprawie! Chcemy, by nie tylko usłyszał nasze słowa, ale by spełnił nasze prośby. Czy jest w tym coś dziwnego? Wszak jesteśmy Jego dziećmi i doskonale znamy słowa „proście, a otrzymacie, pukajcie, a otworzą wam...”. I oto na początku Adwentu znów „uderzamy” w bramy Niebios. Pomaga nam w tym Izajasz, patron czasu oczekiwania na przyjście Mesjasza. Jego wołanie jest przejmujące, bo jest zarazem prośbą o zmiłowanie, a więc o to, czego i my też potrzebujemy. Dlatego wsłuchujemy się w wypowiedzi Patrona Adwentu i Apostołów, Ojców Kościoła, Świętych, naszych patronów, podejmując adwentowe czuwanie. Wszak Pan ma nas zastać czuwającymi. W Adwencie powinniśmy być radośni, bo przecież Pan jest blisko. Oczekując kogoś, kogo bardzo kochamy, jesteśmy niezwykle radośni, pełni dynamizmu. Właśnie radość pomaga rozwinąć we właściwym kierunku nasze życie wewnętrzne i dobre relacje z bliźnimi.

Świąteczne zwyczaje

Pasterka - Msza Święta o północy w noc Bożego Narodzenia stanowi centralny moment wszystkich zwyczajów związanych z obchodami przyjścia Chrystusa na świat.

Od V wieku źródła liturgiczne przekazują nam pierwszy formularz mszalny na Boże Narodzenie. Od połowy VI wieku Rzym zna już tradycję trzech Mszy Świętych, to znaczy: Pasterkę, Mszę o świcie i Mszę w dzień. Formularze mszalne trzech Mszy zostały zaczerpnięte ze zwyczajów liturgii papieskiej. O północy papież udawał się do bazyliki dedykowanej macierzyństwu MNP (Santa Maria Maggiore). Istniała tam kaplica, replika grotty betlejemskiej, dobudowana do bazyliki. Na dzień 25 grudnia przypadało w kalendarzu rzymskim rocznicowe wspomnienie świętej męczennicy Anastazji, zamordowanej w czasie prześladowania Dioklecjana. Św. Anastazji dedykowana była bazylika u stóp Palatynu. Z tego właśnie względu papież celebrował tam w dzień Bożego Narodzenia swoją drugą Mszę Świętą z osobnym formularzem i to o treści bożonarodzeniowej. Msza Święta celebrowana dziś jako trzecia, jest historycznie związana z najstarszym formularzem, którym posługiwał się papież już od IV wieku w Bazylice Świętego Piotra, o zwykłej wówczas porze dnia, czyli o 9.00. W tych trzech Mszach Świętych widziano wówczas echo hołdu złożonego Chrystusowi przez pasterzy, aniołów, i trzech króli, stąd zwano te formularze mszalne pasterskim, anielskim i królewskim.

Opłatek

Dzielenie się białym opłatkiem, praśnym (niekwaszonym) chlebem, znane było od początków Kościoła. Zwyczaj ten nie miał jednak żadnego związku z czasem Bożego Narodzenia. Odnosił się bezpośrednio do Eucharystii. Znano zwyczaj błogosławienia chleba i spożywania go jako rodzaju komunii duchowej. Te pobłogosławione chleby zwano eulogiami. Dzielono się nimi wyrażając w ten sposób wzajemną życzliwość i przynależność do tego samego Kościoła lokalnego. Przesyłali go sobie biskupi, a kapłani wiernym. Ta starożytna praktyka osłabła na skutek dekretów z IX wieku, które obawiały

się zamazania w świadomości wiernych granicy między opłatkami konsekrowanymi a chlebem pobłogosławionym. Najstarsza wzmianka źródłowa o dzieleniu się opłatkiem w polskich rodzinach pochodzi z końca XVIII wieku.

Kolęda

Dzisiaj słowo kolęda kojarzy się przede wszystkim z pieśniami o tematyce bożonarodzeniowej lub z odwiedzinami duszpasterskimi odbywanymi w tym okresie w polskich parafiach. Sama nazwa "kolęda" wywodzi się z tradycji rzymskiej. Pierwszy dzień każdego miesiąca nosił nazwę "calendae". Szczególnym znaczeniem obdarzano "calendae" styczniowe. Wiąże się to z faktem, że od 153 roku przed Chrystusem, w dniu pierwszego stycznia, w całym Imperium Rzymskim konsulowie obejmowali prawnie swój urząd. Później potwierdzono dzień 1 stycznia jako początek roku administracyjnego. W Rzymie odwiedzano się wzajemnie, obdarowywano się podarkami, śpiewano okolicznościowe piosenki.

Wraz z przyjęciem chrześcijaństwa zwyczaje te zostały powiązane z czasem Bożego Narodzenia. Sam termin "kolęda" w znaczeniu pieśni bożonarodzeniowej ustalił się dopiero w XVII wieku.

Prezenty gwiazdkowe

Pierwotnie praktyka wzajemnego obdarowywania się prezentami była związana z kultem św. Mikołaja. Dzisiejszą tradycję prezentów bożonarodzeniowych zawdzięczamy Marcinowi Lutrowi, który w roku 1535 domagał się, aby protestanci zaniechali zwyczaju "św. Mikołaja", a prezenty dawali swoim dzieciom jako dar samego "Dzieciątka Jezus". Z czasem praktykę Lutra przyjęły także kraje katolickie. Mówi się w teologii również o tym, że Jezus przyszedł na ziemię jako największy dar Ojca i na tę pamiątkę ludzie wzajemnie się obdarowują. Swoistym prezentem pamięci związanym z Bożym Narodzeniem jest

popularny na całym świecie zwyczaj wysyłania okolicznościowych kartek z życzeniami świątecznymi. Pomysłodawcą tej idei był w roku 1846 Anglik John Horsley, który polecił wydrukować 50 kartek świątecznych według swojego projektu z krótkim życzeniem: "Wesołych Świąt Bożego Narodzenia i Szczęśliwego Nowego Roku." Życzenia te często w niezmienionej formie wysyłamy i dzisiaj. Zachowajmy ten zwyczaj związany ze św. Mikołajem i Świętami Narodzenia Chrystusa, bo życzenia świąteczne mogą być też świadectwem naszej wiary.

Jasełka

Sama nazwa "jasełka" wskazuje na źródło tematyczne tychże przedstawień. Z tzw. Drugim dniem świąt Bożego Narodzenia rozpoczął się okres "jasełek". Trwał on przez wieki do uroczystości Matki Bożej Gromnicznej czyli do dnia ofiarowania Jezusa w świątyni. Jasełka to żłób, czyli rodzaj drabinek, jeszcze dzisiaj stosowanych, które służą do zadawania, zwłaszcza siana, bydłu czy koniom. Stawia się je także w lasach, by karmić zwierzynę łowną. W żłóbku został złożony Jezus po swoim narodzeniu. Zatem "jasełka" prezentują udratyzowane, teatralne sceny na temat przyjścia Chrystusa Pana na świat.

Wizyta duszpasterska -

Jest przede wszystkim wspólnym dziękczynieniem za otrzymane łaski, prośbą o błogosławieństwo w nowym roku. Modlitewne spotkanie kolędowe stanowi wyznanie wiary rodziny, które powinny zgromadzić wszystkich domowników.

Przyjęcie kapłana z wizytą duszpasterską jest aktem publicznego wyznania wiary, a zarazem znakiem jedności i żywej więzi Kościoła domowego z Kościołem parafialnym, a tym samym diecezjalnym i powszechnym.

Raz do roku – zazwyczaj w okresie Bożego Narodzenia – kapłan składa oficjalną wizytę w każdej rodzinie chrześcijańskiej, w domowym Kościele. Jest to wypełnienie zadania wynikającego z Prawa Kanonicznego: *„Pragnąc dobrze wypełnić funkcję pasterza, proboszcz powinien starać się poznawać wiernych powierzonych jego pieczy. Winien zatem nawiedzać rodziny, uczestnicząc w troskach wiernych, zwłaszcza w niepokojach i smutku, oraz umacniając ich w Panu, jak również – jeśli w czymś nie domagają – roztropnie ich korygując”*. – To pełne życzliwości spotkanie jest doskonałą okazją do głębszego poznania parafian.

Kolęda ma charakter małej liturgii, sprawowanej w domowym sanktuarium, gdzie dokonuje się obrzędu błogosławieństwa rodzin.

Zwyczaj nawiedzania parafian przez kapłanów w okresie Bożego Narodzenia wywodzi się jeszcze ze średniowiecza. W XVI w. kolędujący proboszcz miał obowiązek uczyć pacierza, zachęcać do lektury religijnej, a w razie potrzeby – konfiskacji heretyckich książek. Podczas kolędy zachowywany był określony ceremoniał liturgiczny. Ksiądz odwiedzający parafian był ubrany w komżę i stułę. W rękę zaś trzymał krzyż lub relikwiarz. Dawniej, tak jak i dziś, towarzyszyli mu kościelny, zakrystianin lub ministranci.

Dziś wizyta duszpasterska to nie tylko błogosławieństwo, ale przede wszystkim spotkanie duszpasterza z parafianami. Przygotowanie do takiej wizyty powinno przebiegać w dwóch wymiarach: duchowym i zewnętrznym przygotowaniu domu. Jak więc należy przygotować mieszkanie na wizytę duszpasterską? Na stole okrytym białym obrusem nie może zabraknąć krzyża – znaku naszej wiary, pamięci o miłości Jezusa ukazanej na krzyżu. Przygotowujemy także dwie świece, znak, że Jezus jest dla nas światłem i nauczycielem, którego słuchamy i naśladujemy. Podczas kolędy kapłan

błogosławi naszym rodzinom pokrapiając święconą wodą – znak chrztu świętego, aby przypomnieć, że jesteśmy dziećmi Bożymi i jak one winniśmy postępować. Na stole nie może zabraknąć także różańca (znaku, że w domu praktykowana jest modlitwa) oraz Pisma Świętego.

Każdy, kto zrozumie istotę wizyty duszpasterskiej w swoim domu, będzie jej oczekiwał z radością i wykorzysta ten czas dla własnego dobra i dobra swojej rodziny. Oby spotkania kolędowe zacieśniały kontakty ludzi z duszpasterzami, i aby to przyczyniało się do naszego coraz większego zaangażowania w życie parafii.

Red

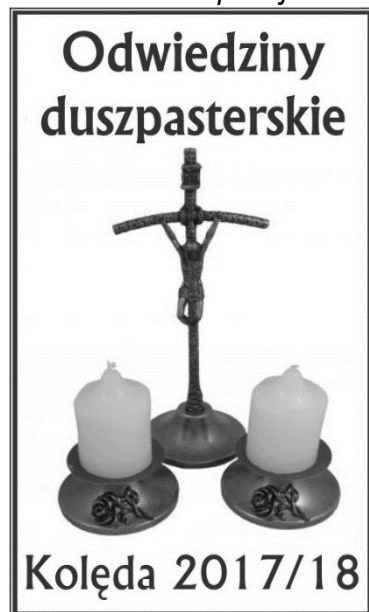
Rok Duszpasterski

W I Niedzielę Adwentu rozpoczęliśmy nowy Rok Duszpasterski, poświęcony tematyce Ducha Świętego i sakramentu bierzmowania. Po czteroletnim programie duszpasterskim poświęconym sakramentowi chrztu świętego, rozpoczynamy nowy dwuletni program duszpasterski (2017-2019) – **„Duch, który umacnia miłość”** słowa zaczerpnięte z Drugiej Modlitwy Eucharystycznej o Tajemnicy Pojednania.

Zadanie na pierwszy rok nowego programu to Odkrywanie osoby i darów Ducha świętego. W tym czasie uwaga wszystkich wiernych powinna być skierowana na skutki otrzymania sakramentu bierzmowania, rozwój chrześcijańskiej dojrzałości poprzez świadome wybieranie Chrystusa. Hasłem towarzyszącym będą nawiązujące do Dziejów Apostolskich (Dz 2,4) słowa: **Jesteśmy napełnieni Duchem świętym**, natomiast symbolem – **olej krzyżma**. Drugi rok (2018/2019) przebiegał będzie w tematyce: Misja w mocy Bożego Ducha. Wtedy też główny nacisk powinien zostać położony na poznawanie przez wiernych Kościoła, bądź jego odkrywanie, w zupełnie innym świetle niż dotychczas. Hasło towarzyszące to: **W mocy Bożego Ducha**, natomiast symbol – **języki ognia**.

AZ

Święto Świętej Rodziny

Kościół katolicki obchodzi święto Świętej Rodziny w pierwszą niedzielę po Bożym Narodzeniu. W tegorocznej oktawie Bożego Narodzenia wypada ona 31 grudnia.

Ojciec Święty Jan Paweł II nie miał wątpliwości, że rodzina jest najważniejsza, dlatego też prawie połowę swego wysiłku duszpasterskiego skoncentrował właśnie na rodzinie. Miał niezwykle dar rozumienia istoty małżeństwa i rodziny.

W dzisiejszym świecie, gdzie coraz bardziej widoczny jest kryzys rodziny, gdzie nieustannie poszukuje się wzorców i autorytetów, lekarstwem może okazać się model Świętej Rodziny jako wzór do naśladowania w codziennym życiu. Święta Rodzina z Nazaretu jest doskonałym przykładem najpełniejszego rozwinięcia cnót Bożych: wiary, nadziei i miłości, a także poszanowania woli Bożej i przestrzegania przykazań Bożych. Ich codzienne, skromne, proste, ubogie życie jest miłe Bogu w każdej czynności i w każdej minucie ich życia. Mimo ucisku i ciężkich doświadczeń panuje tam pokój, szczęście i radość - owoc Ducha Świętego. Są oni nadzwyczajnym przykładem na to, że życie w bliskości i miłości z Bogiem jest niezwykle szczęśliwe i owocne. Święta Rodzina pokazuje nam, że szczęście nie zależy od władzy czy bogactwa i wszelkich uciech „wielkiego świata”. Ukazuje nam życie skromne i pokorne, ciche i pracowite, ale zarazem wielkie, bo nakierowane jest bezpośrednio na Boga. Nie chcieli podobać się światu, ale w każdej chwili swojego życia Bogu i tylko Bogu. Ich niezwykła skromność i zaufanie Panu stworzyły niezwykłą harmonię rodzinną. Poprzez wzajemny szacunek, zrozumienie, nakierowanie na potrzeby drugiego człowieka, czyli - „co mogę dla ciebie zrobić?”, stworzona została atmosfera idealna do wzrostu i wychowania dziecka, do wypoczynku po ciężkiej pracy czy rozwijaniu nowych umiejętności itp. Święta Rodzina jest wzorem i światłem dla całej ludzkości. Ukazuje nam prawdziwy sens i piękno życia ludzkiego, które może się zrealizować przez miłość i poszanowanie Boga. Jest wspaniałym drogowskazem na dzisiejsze „czasy egoizmu”, gdzie zamykając się we własnym indywidualizmie, dominuje w nas często stary człowiek, czyli człowiek zamknięty na działanie Ducha Świętego; człowiek ogarnięty pychą, chciwością, nieczystością itp. Człowiek nakierowany na siebie, czyli - „co możesz dla mnie zrobić?”, przyczyniający się w ten sposób do wyniszczania własnej rodziny i w zależności od zasięgu swego oddziaływania także społeczeństwa.

Niech więc „każda chrześcijańska rodzina - domowy Kościół - wzmocniona obecnością Chrystusa, tak jak Święta Rodzina wzmocniona obecnością Dzieciątka Jezus pielgrzymuje w czasie i do końca wieków, idąc na spotkanie Boga Ojca. Na tej drodze współczesne rodziny kroczą śladami wędrowki odbytej już kiedyś przez Świętą Rodzinę, która szła jako pierwsza w tej pielgrzymce wiary, którą jest życie”.

Święto Trzech Króli

Poprawna nazwa brzmi Święto Objawienia Pańskiego. To jedno z trzech największych świąt, obok Wielkanocy i Bożego Narodzenia. Jest ono obchodzone od pierwszych wieków naszej ery, również w obrządku prawosławnym. Przypomina nam, kim jest Chrystus i potwierdza jego boskość.

Trzech Mędrców - zgodnie z Ewangelią św. Mateusza, za panowania króla Heroda w Judei do miejsca narodzin Jezusa przybyli ze Wschodu mędrcy, obecnie nazywani królami, którzy złożyli mu dary. Kacper ofiarował kadzidło - symbol boskości, Melchior złoto - symbol władzy królewskiej, a Baltazar mirrę - zapowiedź męczeńskiej śmierci. W Polsce święto Trzech Króli do 1960 roku było dniem wolnym od pracy. Jednak za czasów Władysława Gomułki, w listopadzie 1960 r., zostało zniesione. Od 6 stycznia 2011 r. stało się ponownie dniem wolnym od pracy.

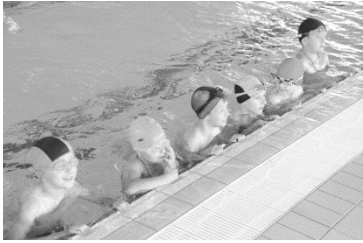
Kadzidło, mirra i kreda - zostają poświęcone podczas Mszy świętej. Później tą kredą oznacza się drzwi, pisząc litery CMB, stawiając krzyżyk oraz datę. Z jednej strony nawiązują one do inicjałów królów. Z drugiej, po łacinie, są skrótem od "Christus mansionem benedicat" (Niech Chrystus błogosławi ten dom), co jest manifestacją wiary.

O mędrcach ze Wschodu, którzy złożyli hołd Jezusowi, niewiele wiadomo. Wspomina o nich tylko Ewangelia wg św. Mateusza. Nie wiadomo jednak, ilu ich było, jakie mieli imiona, kolor skóry, jakiej byli narodowości. Nie wiadomo, kim byli: magami, mędrcami czy królami. Królami ze Wschodu zostali nazwani w III wieku n.e. Ich imiona - Kacper, Melchior, Baltazar - pojawiły się po raz pierwszy ok. roku 520 na mozaice w kościele San Apollinare Nuovo w Rawennie.

Z życia parafii

Projekt Stowarzyszenia „Nasza Przyszłość - Tarnawa” - „Aktywność dla każdego – pływanie i aqua-aerobic, siatkówka, fitness-aerobic czy nordic walking - wybierz sam.”

Taką nazwę nosił opracowany przez Prezesa Stowarzyszenia Janusza Krajnika projekt w ramach którego zaproponowano różne formy aktywności sportowej dla 180 osób w różnym wieku z terenu Gminy Zagórz. W ramach zadania głównego przewidziano 4 zadania jednostkowe: **Pływanie + aqua-aerobic, Siatkówkę, Fitness-Aerobik oraz Nordic walking.** Poszczególne zajęcia sportowe zostały rozłożone w okresie marzec – grudzień i cieszyły się bardzo dużym zainteresowaniem. Projekt dofinansowano z dotacji budżetowej 2017 r. **Ministerstwa Sportu i Turystyki w zakresie Programu**

Sport dla Wszystkich realizowanego w ramach zadania „Sport dla wszystkich”, podzadania „Upowszechnianie sportu w społeczeństwie”, działania „Upowszechnianie sportu w rodzinie oraz w różnych grupach społecznych”. Całkowita wartość projektu wyniosła **52.300zł** z czego **40.000zł** dofinansowało **MSiT.** Pozostałą kwotę zabezpieczyło **Stowarzyszenie** oraz **Gmina Zagórz** przez użyczenie sali gimnastycznej przy **Gimnazjum i SP w Tarnawie Dolnej.**

Maszyna czyszcząca do posadzki w naszym kościele.

Stowarzyszenie „Nasza Przyszłość – Tarnawa” w porozumieniu z Księdzem proboszczem i Radą Parafialną początkiem października zakupiło na potrzeby naszego kościoła maszynę czyszczącą do posadzki Nilfisk SC250 (8,5tys.zł). To kompaktowy automat szorująco-zbierający przeznaczony do szybkiego i wydajnego czyszczenia twardych podłóg, który dotrze do każdego zakamarka, zapewniając skuteczne czyszczenie. Większość wydatku pokryto z dochodu organizowanej w lipcu przez Stowarzyszenie X Parafiady, a brakującą kwotę (2,5 tys. zł) dopłacił anonimowy ofiarodawca. Maszyna zasilana jest z akumulatora co zapewnia bezkolizyjną pracę na całej powierzchni świątyni. Czyszczenie odbywa się na mokro z udziałem wirującej szczotki, która zbiera zanieczyszczenia do zasobnika pozostawiając za sobą czystą nawierzchnię. Jest niezbędna przy usuwaniu drobnych mało widocznych zabrudzeń min. piasku który z kolei może powodować zmatowienie nawierzchni granitu. Mamy nadzieję, że systematyczne używanie maszyny przedłuży wielokrotnie żywot posadzki bez konieczności szlifowania na nowo nawierzchni.

Nowe oświetlenie w naszym kościele

W połowie grudnia 2017r. wymienione zostały lampy halogenowe oświetlające prezbiterium na energooszczędne lampy ledowe. Zakup oraz montaż lamp sfinansowane zostały z kasy parafialnej. Wymienione zostały także wszystkie żarówki w żyrandolach i kinkietach na energooszczędne w kształcie płomienia żarówki typu led – zakup ten sfinansował anonimowy ofiarodawca. Obecne oświetlenie jest o wiele bardziej efektywne i powinno zmniejszyć pobór energii elektrycznej w tym zakresie około 3 razy w porównaniu ze stanem poprzednim.

JK

Wydarzenia minionego roku

Jaselka w naszym Kościele

7 stycznia uczniowie klasy II naszej szkoły odegrali Jaselka pt. „Noc w Betlejem”, które były darem dla dzieci prowadzone przez misjonarki Wspólnoty Opatrzności Bożej w Kamerunie. Dzieci wcieliły się w postacie, które oczekiwały na przyjście Jezusa Chrystusa na świat. Była to też okazja do wysłuchania pięknych kolęd i pastorałek w wykonaniu scholi parafialnej. Wagę artystycznego wydarzenia podkreślił, w słowach uznania i podziękowania Proboszcz Parafii Ks. Jan Krupiński.

Konkurs Biblijny

7 marca w naszej szkole odbył się etap dekanalny Konkursu Biblijnego pod hasłem „Jestem uczniem Jezusa Chrystusa i świadczę o Nim”. W konkursie wzięło udział 13 przedstawicieli parafii dekanatu rzedzkiego, którzy musieli wykazać się znajomością Ewangelii wg. Sw. Marka i Listów do Tymoteusza. Nad przebiegiem konkursu czuwał Dziekan Dekanatu – Ks. Prałat Jan Krupiński. II m-ce w konkursie zdobył Marek Porada, który reprezentował nasz dekanat podczas finału w WSD w Przemyślu.

Adoracja Krzyża

18 marca po Mszy św. nasza parafialna świątynia zgromadziła wiernych by pochylić się i spojrzeć na Jezusa ukrzyżowanego. Zgromadzeni wpatrywali się w Krzyż Chrystusa i obraz św. Jana Pawła II. Adorację prowadził Ks. Grzegorz Łęcznar. Ważnym momentem była osobista adoracja Krzyża w trakcie której każdy mógł ucałować święte rany Chrystusa. Półmrok w Świątyni, odpowiednia dekoracja, śpiew młodzieży oraz skupienie wiernych wprowadzały odpowiedni

nastrój, który pomagał w przeżywaniu nabożeństwa. Na zakończenie Kapłan udzielił wszystkim błogosławieństwa Krzyżem i zachęcił do pójścia i głoszenia innym o Chrystusie.

Urodziny Księdza Grzegorza

12 marca podczas Mszy św. o godz. 12.00 parafianie modlili się w intencji Ks. Grzegorza Łęcznara. Ksiądz wikariusz w tym dniu obchodził swoje 40 - ste urodziny. W obstawę Mszy św. włączyli się członkowie Domowego Kościoła a schola parafialna uświetniła Eucharystię swoim śpiewem. Po Mszy św. przedstawiciele scholi złożyli swojemu opiekunowi najlepsze życzenia.

Rekolekcje wielkopostne

7 kwietnia w naszej parafii rozpoczęły się rekolekcje wielkopostne. Duchowym przewodnikiem po drogach wiary był rekolekcyjista ks. dr Michał Czelný - profesor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. W godzinach popołudniowych Ksiądz spotkał się z dziećmi i młodzieżą placówek oświatowych. Po Mszy św. wieczornej przewodniczył Drodze Krzyżowej na naszą parafialną Gólgotę – Gruszkę. Ten błogosławiony czas był przygotowaniem do głębokiego przeżycia najważniejszych dni: Triduum Paschalnego i Święta Zmartwychwstania Pańskiego.

Opust ku czci św. Wojciecha

W liturgiczne wspomnienie św. Wojciecha nasza wspólnota parafialna oddała cześć swojemu Patronowi. Uroczystej Mszy św. o godz. 11.00 przewodniczył ks. dr Jan Szelağ – wykładowca i opiekun duchowny WSD w Przemyślu. Skierował też do zebranych okolicznościowe kazanie. Przedstawiciele wspólnot parafialnych przygotowali czytania, psalm i modlitwę wiernych a schola parafialna uświetniła uroczystość swoim śpiewem. Po zakończeniu Eucharystii oddano cześć relikwiom Świętego.

Sakrament bierzmowania

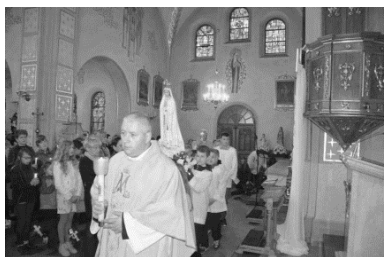
1 maja nasza parafia gościła JE Księdza Biskupa Stanisława Jamrozka, który podczas Mszy św. o godz. 16.00 udzielił Sakramentu Bierzmowania. 50 dziewcząt i chłopców uczących się w klasach trzecich naszego gimnazjum Górna przyjęło sakrament dojrzałości chrześcijańskiej. Bierzmowana młodzież włączyła się w obstawę Mszy św. Przygotowaniem młodzieży i tego ważnego wydarzenia zajmował się ks. Grzegorz Łęcznar i katecheta Ks. Janusz Łuc.

Poświęcenie kapliczki św. Jana Nepomucena

2 maja po Mszy św. wieczornej Proboszcz Parafii Ks. Jan Krupiński poświęcił odremontowaną kapliczkę Św. Jana Nepomucena. Kapliczka została odnowiona dzięki Projektowi LGD, który napisany został przez Stowarzyszenie Nasza Przyszłość - Tarnawa, a zrealizowany dzięki wytrwałości i zaangażowaniu kilku mieszkańców Tarnawy Górnej. Uroczystość poświęcenia zgromadziła ponad 100 osób. Po poświęceniu odśpiewano Litanie Loretańskie a na zakończenie Ksiądz Proboszcz pobłogosławił zebranych i podziękował za trwały pomnik naszej wiary.

Obchody 100-lecia Objawień Fatimskich

13 maja włączając się w niezwykle ważne wydarzenie jakim jest 100 - lecie objawień fatimskich w naszej parafii po Mszy św. wieczornej odbyła się procesja z figurą Matki Bożej Różańcowej z Fatimy. Po procesji zgromadzeni uczestniczyli w spotkaniu z Maryją. W czasie modlitwy dziękowano, przepraszano i proszono Maryję o Jej wstawienictwo za swoim ludem. Na zakończenie szczególnego spotkania z Maryją odmówiono dziesiątek różańca i odśpiewano Apel Jasnogórski.

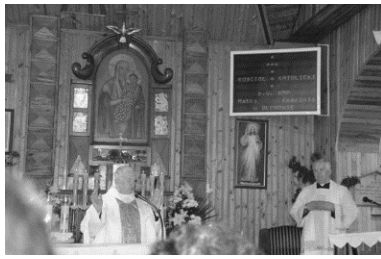
I Komunia św.

14 maja na Mszy św. o godz. 12.00 odbyła się w naszym kościele uroczystość Pierwszej Komunii św. Dzieci klas III przygotowywał i prowadził ks. Grzegorz Łęcznar, który też przewodniczył uroczystej Mszy św.. Eucharystię koncelebrowali Proboszcz parafii Ks. Prałat Jan Krupiński, Ks. Marek Zarzyczny, który wygłosił Słowo Boże oraz Ks. Prałat Zbigniew Suchy i Ks. Zbigniew Mackiewicz. W obstawę Mszy św. włączyli się również rodzice. Schola parafialna uświetniła uroczystość swoim śpiewem.

Pielgrzymka klas III

16 maja dzieci z klas III wraz ze swoimi rodzicami, ks. katechetą i wychowawczyniami udały się na dziękczynną Pielgrzymkę do Przemyśla. Najważniejszym punktem pielgrzymki była Msza św. w Sanktuarium Matki Bożej Dobrej Nadziei w Tuligłowach. Po Mszy św. i posileniu się smacznym obiadem pielgrzymi udali się na Kopiec Tatarski skąd podziwiali panoramę Przemyśla i Bieszczadów. Niezapomnianych wrażeń dostarczyły dzieciom zjazdy na torze saneczkowym. Dzieci zwiedziły Archikatedrę i Rynek Starego Miasta. Nie obyło się bez pysznych lodów oraz spotkania z niedźwiedzicą przy fontannie na rynku.

Odpust w Olchowie

W drugi dzień po Zesłaniu Ducha Świętego w kościele filialnym w Olchowie odbył się odpust ku czci NMP Matki Kościoła. Mszy św. Przewodniczył i słowo Boże wygłosił Dyrektor Domu Rekolekcyjnego w Olchowie ks. Adam Lechwar. Uroczystość zgromadziła mieszkańców Olchowy oraz licznie przybyłych parafian z Tarnawy Dolnej i Górnej.

Pielgrzymka do Zakopanego

7 czerwca – 55 osobowa grupa parafian wczesnym rankiem wyruszyła na pielgrzymkę

do Matki Bożej Fatimskiej na Krzeptówkach. Podążając do celu odwiedzono Matkę Bożą w Ludźmierzu i Bachledówkę. W Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej odprawiona została Eucharystia. Po bogatych duchowych przeżyciach na Krupówkach można było zobaczyć i poczuć atmosferę klimatu góralskiego.

Spotkanie z Misjonarką z Kamerunu

21 czerwca naszą Parafię odwiedziła S. Dariusza - misjonarka pracująca od 12 lat w Kamerunie.

Przyjechała na zaproszenie Ks. Grzegorza. Spotyka się z nauczycielami i dziećmi klas 0-VI, barwnie opowiadając o zwyczajach, kulturze i codziennym życiu ludzi w środkowej Afryce. Wieczorem uczestniczyła we Mszy św. Następnie udała się na spotkanie Kręgu Rodzin. Obecność Siostry była odpowiedzią za wsparcie jakie otrzymały dzieci w Kamerunie po zbiórce zabawek

i przyborów w naszej szkole.

Pielgrzymka do Sanktuariów Maryjnych naszej Diecezji

8 lipca z inicjatywy Ks. Grzegorza ponad 50-cioosobowa grupa parafian udała się do miejsc naznaczonych kultem Matki Bożej. Było to Sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia w Jodłówce, Sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Łaskawej w Lubaczowie i Klasztor OO. Bernardynów w Leżajsku z Bazyliką Zwiastowania NMP, gdzie w jednej z kaplic widnieje cudowny obraz Matki Bożej Pocieszenia. W drodze z Lubaczowa do Leżajska pielgrzymi zatrzymali się w Markowej - wsi znanej z rodziny Ulmów.

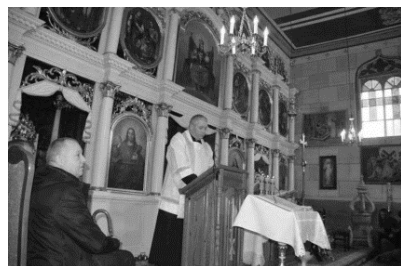
Kalwaryjskie pielgrzymowanie

Kalwaria w zamyśle jest symboliczną Jerozolimą. Tę rolę świetnie spełnia Kalwaria Paławska. Jest położona na wzgórzach, dzięki czemu przypomina krajobraz Jerozolimy. Kaplice usytuowane wzdłuż szlaku pomagają pielgrzymom duchowo zjednoczyć się z cierpiącym Chrystusem. W Sanktuarium Męki Pańskiej znajduje się Cudowny obraz Matki Bożej Słuchającej stąd miejsce to zwane jest Jasną Górą Podkarpacia. Tradycyjnie jak co roku grupa pielgrzymów z naszej parafii 12 sierpnia udała się na kalwaryjskie wzgórze by odbyć dróżki i uczestniczyć we Mszy św. celebrowanej z klasztornej galerii. Przewodnikiem tarnawskiej grupy był Ks. Grzegorz Łęcznar.

Pielgrzymka kultem Świętych i Błogosławionych

Dziękując Bogu za czas wakacji i prosząc o potrzebne łaski na nowy rok szkolny ponad 50 osób wybrało się z Ks. Grzegorzem na kolejną pielgrzymkę, której celem było zwiedzanie miejsc naznaczonych kultem świętych i błogosławionych naszej archidiecezji. Było to Miejsce Piastowe gdzie u stóp Matki Różańcowej Pani z Fatimy poprzez różaniec wypraszano potrzebne łaski dla siebie i całej Parafii. Następnie Korczyzna i historia związana ze Św. Bp. Józefem Sebastianem Pelczarem i Sanktuarium Matki Bożej Płaczącej z La Salette w Dębowcu. Ostatnim punktem pielgrzymiego szlaku była Dukla. W drodze na pustelnię św. Jana z Dukli modlono się przy grobie Śp. Ks. Prałata Józefa Jakięły w Jasionce.

„Różaniec do granic”

W święto Matki Bożej Różańcowej cała Polska została opleciona żywym różańcem. Ponad milion Polaków wzięło udział w ogólnopolskiej inicjatywie „Różaniec do Granic”, by modlić się o nawrócenie i jedność w narodzie oraz o pokój dla Polski i całego świata. Ponad 80 – cio osobowa grupa przedstawicieli naszej parafii uczestniczyła w tym historycznym wydarzeniu w parafii Wisłok Wielki. W tej niewielkiej przygranicznej parafii odpowiadając na zaproszenie Matki Bożej do odmawiania różańca i wzięliśmy udział w duchowym działaniu na rzecz przyszłości naszej, naszych dzieci, naszego kraju i całej Europy.

Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP

8 grudnia w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP po Mszy św. wieczornej uczniowie klasy III w obecności swoich rodziców przyjęły z rąk Księdza Proboszcza medaliki z wizerunkiem Matki Bożej Niepokalanej. Na zakończenie Mszy św. odmówiono Litanię Loretańską podczas której polecano Maryi dzieci przygotowujące się do Sakramentu Pokuty i ich rodziców.

Wspomnienie o zmarłej Reginie Rokickiej

W niedzielne popołudnie 3 września 2017 r. mieszkańcy Parafii Tarnawa oraz okolicznych miejscowości w głębokim smutku i zadumie odprowadzili na miejsce wiecznego spoczynku zmarłą Reginę Rokicką miejscową pielęgniarkę środowiskową.

Regina zmarła przedwcześnie, bo w wieku 57 lat na nieuleczalną chorobę z którą zmagala się od półtora roku, ostatnio w wielkich cierpieniach. Swoją walkę o życie przegrała, ale wygrała wieczną pamięć tych wszystkich, którym niosła pomoc i ich rodzin w ciągu swoich lat pracy, pozostawiając „ciepły ślad”, jak śpiewamy w pięknej pieśni Maryjnej: „*Mario proszę spraw, aby życie mi nie było obojętne, abym zawsze kochał to co piękne, pozostawił ciepły ślad na czyjejs ręce*”. Pani Renia, bo tak wszyscy się do niej zwracali, słowa tej pieśni obrała sobie jako motto życiowe. Jej życie było dalekie od obojętności. Kochała bardzo swoją jedyną córkę Karolinę, męża Janusza, rodziców, siostry, ale przede wszystkim kochała tych, do których była „posłana” chorych i oczekujących na Jej pomoc.

Renia urodziła się 26 października.1959 r. jako pierwsza z trzech córek Władysławy i Juliana Obalów. Ukończyła szkołę pielęgniarską w roku 1979 i podjęła pracę w Tarnawaskim Ośrodku Zdrowia jako pielęgniarka środowiskowa. W roku 1983 wyszła za mąż.

Zapamiętamy Ją, jak uśmiechnięta, życzliwa i pełna spokoju przemierzała drogi nie tylko naszej parafii, ale i sąsiednich, niosąc pomoc chorym, samotnym i potrzebującym. Czyniła to w dni powszednie i świąteczne, w pogodę i niepogodę. Niosła pomoc i ulgę medyczną związaną z jej zawodem, ale przede wszystkim duchową, obdarzając chorych uśmiechem, współczuciem, dobrą radą i pociechą. Jej serce było zawsze pełne miłości i troski o drugiego człowieka jak Jej duża i ciężka torba wypełniona lekami, którą nosiła ze sobą.

Odeszła w roku św. Brata Alberta, który podobnie jak Ona troszczył się o tych najbardziej potrzebujących. Odeszła w obecności córki Karoliny i siostry Mari w czasie Apelu Jasnogórskiego. Ona była wielką czcicielką Matki Bożej Częstochowskiej – Patronki naszej parafii. Należała do Żywego Różańca, była zelatorką Róży Różańcowej modlącej się w intencji wszystkich dzieci.

Pogrzeb zmarłej Pani Reni był ogromną manifestacją. Tłumy ludzi przyszły, aby oddać Jej ostatnią posługę. Mszę pogrzebową odprawiało 4-ch kapłanów. Słowo Boże głosił ks. Krzysztof Żołyniak, które było bardzo głębokie, wzruszające i pełne wdzięczności za Jej piękne życie. Ostatnią drogę odbyła w niedzielne ciepłe, słoneczne jak Jej życie popołudnie.

Wierzmy, że wszyscy ci, którym pomagała w ostatnich latach ziemskiego życia, witali Ją z radością na progu wieczności, a Chrystus który za dobro wynagradza przyjął Ją na wieczną ucztę w Swoim Królestwie.

Stanisław Zarzeczny

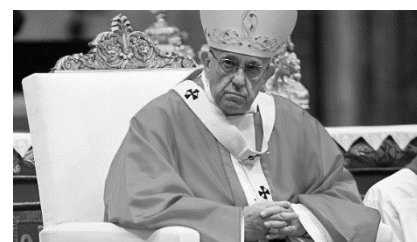
Z życia Kościoła ...

Papież Franciszek opowiedział się za zmianą w tekście Modlitwy Pańskiej. Chodzi o rezygnację ze sformułowania „*I nie wódź nas na pokuszenie*” i zastąpienie go bardziej precyzyjnie oddającym sens prośby.

– „*Nie pozwól, abym uległ pokusie*”, ponieważ to ja upadam, to nie Bóg wiedzie mnie na pokuszenie, a potem patrzy, jak upadłem. Ojciec tego nie robi, ojciec pomaga ci natychmiast wstać – powiedział papież w telewizji katolickiej TV2000.

Zgodnie z sugestią papieża Franciszka, obowiązujące dziś wezwanie należy zastąpić innym: „*i nie pozwól, byśmy ulegli pokusie*”. Papież zauważył, że używa się go już w niektórych kościołach francuskich.

Kwestię znaczenia tego wezwania Modlitwy Pańskiej precyzyjnie wyjaśnia Katechizm Kościoła Katolickiego. Mówi on: „Prośba ta [i nie wódź nas na pokuszenie] nawiązuje do poprzedniej, ponieważ nasze grzechy są skutkiem przyzwolenia na pokusę. Prosimy naszego Ojca, by nas nie „wodził na pokuszenie”. Pojęcie greckie, które występuje w tym miejscu, jest bardzo trudne do przetłumaczenia. Ma ono wiele znaczeń: „abyśmy nie ulegli pokusie” , „nie pozwól, byśmy doznali pokusy”. „Bóg nie podlega pokusie ku złemu, ani też nikogo nie kusi” (Jk 1, 13); przeciwnie, chce nas wszystkich wyzwolić. Prosimy Go, by nie pozwolił nam wejść na drogę, która prowadzi do grzechu. Jesteśmy zaangażowani w walkę „między ciałem a Duchem”. Prośba ta jest błaganiem o Ducha rozeznania i mocy (2846)”.

Nasze wspólne rocznice ...

Z kart historii ...

- 10 lat temu - w dniu 14 czerwca 2007 r. Pan Edward Mąka objął obowiązki organisty w Tarnawie.
- 20 lat temu - w dniach 11-13 kwietnia 1997 r. odbyły się w Tarnawie pierwsze rekolekcje dla małżeństw. Prowadził je ks. Leszek Nawracaj.
- 30 lat temu - w dniu 21 czerwca 1987 r. ks. Józef Jakiela obchodził 50-lecie kapłaństwa.
- 40 lat temu - w dniu 1 lutego 1977 r. zlikwidowano Gminę Tarnawa.
- 50 lat temu - 1 lipca 1967 r. przyszedł do naszej parafii katecheta ks. Władysław Rogała.
- 60 lat temu - 1 września 1957 r. rozpoczął naukę w szkole podstawowej ks. Jan Krupiński.
- 70 lat temu - naszą parafię objął ks. Ludwik Dyszyński.
- 80 lat temu - 20 czerwca 1937 r. święcenia kapłańskie otrzymali ks. Józef Jakiela i ks. Ludwik Dyszyński.
- 90 lat temu - w 1927 r. Prof. Wiktor Schramm odstąpił w Olchowie pole pod cmentarz.
- 100 lat temu - 16 października 1917 r. św. Maksymilian Kolbe założył w Rzymie Rycerstwo Niepokalanej.
- 110 lat temu - w 1907 r. Anna i Władysław Podwapińscy kupili od Libszica Tarnawę Górną.
- 120 lat temu - w dniu 9 maja 1897 r. Papież Leon XIII nakazał sprawować nowennę przed Zesłaniem Ducha Świętego.
- 130 lat temu - Dnia 25 sierpnia 1887 r. Adam Chmielowski przyjął w Krakowie święcenia zakonne i obrał imię Albert.
- 150 lat temu - w dniu 5 grudnia 1867 r. urodził się Józef Piłsudski.
- 160 lat temu - W 1857 r. zaczęto w Polsce odprawiać Nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa.
- 200 lat temu - w 1817 r. została wybudowana w Tarnawie obecna cerkiew – fundatorem był Stanisław Truskolaski – ówczesny właściciel Tarnawy.
- 240 lat temu - w dniu 15 listopada 1777 r. powstały Stany Zjednoczone.
- 300 lat temu - w dniu 8 września 1717 r. ukoronowano po raz pierwszy obraz Matki Bożej Jasnogórskiej koronami papieskimi.
- 330 lat temu - w 1687 r. zostało założone Przemyskie Seminarium Duchowne.
- 360 lat temu - w 1657 r. Książę Siedmiogrodu Rakoczy wraz z kozakami i tatarami napadli na nasze tereny rabując je i niszcząc.
- 570 lat temu - w dniu 22 maja 1447 r. zmarła św. Rita.
- 820 lat temu - w 1197 r. Papież Innocenty III wprowadził celibat w kapłaństwie.
- 1010 lat temu - 23 kwietnia 997 r. poniósł męczeńską śmierć patron naszej parafii św. Wojciech

przyg S. Zarzyczny

Jubileusz – co nim jest?

Słowo *jubileusz* wywodzi się z języka hebrajskiego. W tamtejszej tradycji co siedem lat obchodzono rok szabatowy, a po 7 takich cyklach, które trwały w sumie 49 lat (7 x 7), kolejny, czyli 50, rok był rokiem świętym, w którym obowiązywały szczególne zasady w zakresie trybu życia, gospodarki, ekonomii i współżycia społecznego. Rok ten zwano *rokiem jubileuszowym* lub po prostu *jubileuszem*. Z biegiem czasu, gdy słowo to uwolniło się od zawiązanego z nim kontekstu kulturowo-religijnego, zaczęto nim określać 50. rocznicę czegośkolwiek.

Dziś jubileuszem określa się – ważną, okrągłą rocznicę jakiegoś wydarzenia; też: uroczystość organizowaną dla jej uczczenia. Co to znaczy *okrągła rocznica*? Na pewno będzie to 50 lat i każda wielokrotność tej liczby. Może to być 25 lat, 10, nawet 5 lat (lub wielokrotności podanych okresów). Życie jest krótkie, więc nie ma co sobie tych jubileuszów żałować. Nie znaczy to jednak, że każda rocznica może być nazywana jubileuszem. Niewątpliwie nadużyciem będzie mówienie o *jubileuszu 7-lecia ślubu* lub *jubileuszu 13-lecia istnienia firmy*. Nie mamy tu do czynienia z okrągłymi liczbami, więc nie mówimy o *jubileuszu*, lecz odpowiednio o: *7. rocznicy ślubu* i *13. rocznicy istnienia firmy*.

CHRZTY

1. Kulig Julia
2. Kraus Oliwia
3. Barzyk Marcel
4. Przybyłowicz Milena
5. Niemczyk Natan
6. Kośniowska Emilia
7. Gocek Eliza
8. Adamkiewicz Adam
9. Jankowska Karolina
10. Przybyła Karol
11. Adamiak Weronika
12. Domaradzka Julia
13. Śliwka Marcel
14. Furdak Emilia
15. Cionek Feliks
16. Zajdel Daniel
17. Lupa Julia
18. Stroka Filip
19. Kraus Iga
20. Zubek Sebastian
21. Osenkowski Szymon
22. Roztocki Oskar
23. Stach Maria
24. Hałasowska Blanka
25. Stach Maja
26. Kaszycka Anna
27. Kurek Michał
28. Stach Zofia
29. Fic Amelia
30. Kalinowski Karol
31. Sroka Marianna
32. Opach Leon

ODESZLI DO PANA

1. Sadlik Józef
2. Stach Elżbieta
3. Czerniewicz Jan
4. Wołk Halina
5. Kielniak Tadeusz
6. Zarzyczna Stanisława
7. Zajdel Józef
8. Pałacki Józef
9. Kaszycka Joanna
10. Stach Matylda
11. Stach Augusta
12. Komarska Stefania
13. Jarosz Bolesław
14. Kabala Kazimierz
15. Groń Wojciech
16. Mołocznik Katarzyna
17. Jankowska Janina
18. Rokicka Regina
19. Ścieranka Stanisław
20. Piotrowski Zbigniew
21. Kabala Dominik
22. Stach Leonard

Troska o bliźniego - POAK

Już po raz kolejny przed świętami Bożego Narodzenia Parafialny Oddział Akcji Katolickiej nie zapomina o osobach starszych i samotnych. Jak co roku p. Krystyna Zajdel – prezes POAK w Tarnawie Górnej odwiedziła 12 takich osób z naszej parafii. W trakcie wizyty wraz z życzeniami przekazuje również słodki upominek aby przez to podarować chociaż odrobinę radości i oderwania od cierpienia często także związanego z chorobą. Spotkania te weszły już na stałe w kalendarz pracy POAK i są bardzo oczekiwane przez naszych seniorów. Pani Krystyna jest bardzo miła i z utęsknieniem witana przez gospodarzy, a czas spotkania upływa na długich rozmowach i wspomnieniach.

Parafialny Oddział Akcji Katolickiej stara się nieść pomoc tym, którzy są opuszczeni, samotni i skrzywdzeni przez los, w myśl Ewangelii "Cokolwiek uczynimy tym naszym braciom najmniejszym, to uczynimy samemu Chrystusowi".

AZ

ŚLUBY

Masłyk Wojciech – Bochnak Anna
Oblaski Szymon – Zborowska Klaudia
Armata Grzegorz – Niemczyk Patrycja
Furdak Dariusz – Czech Anna
Makarczak Marek – Matuszewska Ewa
Latusek Dariusz – Proćko Magdalena
Bochnak Paweł – Lewicka Anna
Penar Marcin – Wróbel Adriana
Miętus Bogdan – Zarzyczna Gabriela
Kozak Krzysztof – Stach Ewa
Mołocznik Karol – Gierlach Katarzyna
Mroczka Piotr – Mąka Paula

Witajcie kochane dzieciaki ...

CHLEB MIŁOŚCI Halina Golczowa

A gdy zabłyśnie gwiazda
W błękitnej dalekości.
Będziemy z sobą dzielić
Opłatek – chleb Miłości.

A łamiąc okruch biały,
Wśród nocy świętej ciszy,
Niechaj się serca nasze
Jak dzwony rozkołyszą.

Oto już cud się spełnia,
Już biją w niebo dzwony.
O witajże nam, Jezu,
W Betlejem narodzony.

Rozwarły się niebiosa,
Już kolęd płyną dźwięki:
O witajże nam, witaj,
Jezuniu malusieńki.

Ty, któryś jest Miłością
i Sercem tego świata,
Zagarnij serca nasze
I w Imię Swoje zbrataj.

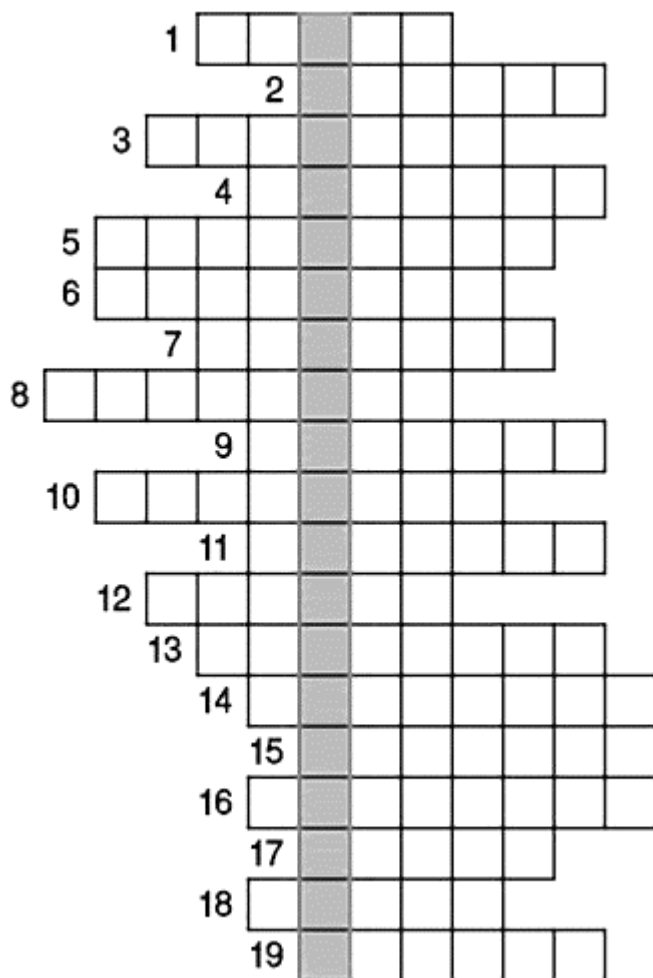
Niechaj zamilkną swary,
Zawiści, ludzkie złości.
Noc święta, wigilijna...
Dzielmy – CHLEB MIŁOŚCI

BIBLIJNE ŁAMANIE GŁOWY!

Dla Was Kochani przygotowaliśmy kolejne zadanie, które należy rozwiązać i odczytać hasło z pól w pionowej zacienionej ramce. Hasło to należy wpisać do kuponu z podaniem imienia, nazwiska i klasy. Wypełnione kupony należy złożyć w koszyku wystawionym na ołtarzu św. Maksymiliana do 1 stycznia 2018r. Spośród złożonych kuponów w dniu 6 stycznia zostaną rozlosowane 3 nagrody książkowe. **POWODZENIA!**

1. Świąteczny powóz
2. Okres oczekiwania na Narodziny Jezusa
3. Anioł, który zwiastował narodziny Jezusa
4. Świeca palona podczas adwentu
5. Chodzą po domach ze stajenką i śpiewają kolędy
6. W tym miesiącu świętujemy Boże Narodzenie
7. Zapala się na nim świece w czasie adwentu
8. Składamy je bliskim z okazji świąt
9. Wspominany 6 grudnia, przynosi prezenty
10. Obudzeni w czasie narodzin Jezusa
11. Pierwsza na niebie
12. Wieszane na choince
13. Pod choinką
14. „Budynek”, w którym narodził się Chrystus
15. ... Jezuniu – tytuł polskiej kolędy
16. Jeden z króli odwiedzających Mesjasza
17. Imię opiekuna Jezusa
18. Król rządzący podczas narodzin Jezusa
19. Imię Matki Jezusa

KUPON

Imię i Nazwisko

Klasa

Hasło:

Redakcja: Adam Zarzyczny, Halina Krajnik

Teksty: Halina Krajnik, Stanisław Zarzyczny, Adam Zarzyczny,
Janusz Krajnik